

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Tractatvs De Execvtoribvs Vltimarvm Volvntatum duorum
celeberrimorum iurisconsultorum**

Canis, Johannes Jacobus

Constantia, 1593

VD16 ZV 2896

Qui executores dari possunt vel non.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63406](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-63406)

INDEX.

Si concurrant tres episcopi Originis scil. domicilijs & rei sitae, quis eorum potius ad munus executionis admittatur. distinguitur d. part. i. nu. 26.

Legitimi tunc demū admittuntur, si executores à testatore nō sunt designati, vel designati quidē, ydē verò aut negligentes & perfidi aut absentes sunt, vel excesserūt ē viuis, aut alias reddūtur inhabiles, ut cōmunicati, aut in administratione male versantur, vel officio plane sunt remossi. Hos & similes casus, quibus legitimus executor exequitur, enumerat. Io. Jacob à Canib. §. Quarto tertio. fol. 61 Hinc dicit Oldend. tit. i. nu. 5. & 10. quod episcopus etiam in causis pīs non sit immediatus executor, quandiu à testatore deputatis supersunt, qui officium suum faciunt.

Quid vero agendū, si iudex Ecclesiasticus executores constituat, vel adiungat, alios quam testator ipse ordinavit, docet Oldend. tit. 2. nu. 14.

Datiui executores qui sint: cur sic dicti: & in Datiui ex quorum præsentia constituendi, Jacob. à Canib. part. i. executores, nu. 27. 28.

Datiuo non est opus donec superest legitimus. nu. 5.
fol. 62.

Qui executores dari possunt
vel non.

Qui executionis munus suscipere possint vel non
O 3 possint

VI.
Personæ
q̄ execu-
toris mu-
nere fungi
possunt.

INDEX.

possint enumeratur per Iac. à Canib. part. i. à num. 29.
vijq. 55. &c. per Oldend. tit. 4. &c. 5.

Executio transit ad successorem. numero 6. fol. 63.
Declaratur eodem fol. numero 7. 8. 9.

Index quoq; civilis ad executionem piarum causa-
rum potest suum impartiri officium. ideo praeven-
tioni locus est. numero 5. folio 92.

Executorum pars minor an possit exequi, maiore
parte impedita vel exequi nolente declaratur. nume-
ro 12. folio 64.

Quando & intra quod tempus exequendum.

vii.
Tempus in-
tra quod
exequen-
dum.

Ad executionem legatorum datur anni spatum,
computandum à die aditæ hereditatis, vel die moni-
tionis per magistratum ciuilem vel Ecclesiasticum fa-
ctæ. In pījs vero legatis præscribuntur sex menses, nu-
merandi à tempore insinuati testamenti. Iaco. à Canib.
part. i. n. 4. & n. 17. fol. 66. n. 1. & 2. fol. 92. n. 9. fol. 93.

Quod tamen limitatur ut non procedat. 1. Si te-
stator aliud tempus executioni præfixerit, quia tem-
pus à testatore expressum attendi debet. nu. 28. fo. 54.
nu. 3. fol. 92. 2. Si executio in faciendo consistit &
intra annum expediti non potest qualis est cōstructio
magni edificij. eod. fol. & nu. 3. 3. Si non de executio-
ne sed tantum arbitrij declaratione agitur. d. nume. 3.
4. si le-